

[Jesper Simonsen.]

relse. Dette Svar var ikke noget Svar, det var en Gaaden udenom, det var en Parade. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen lod Spørgsmaalet ligge, og det er forstaaeligt, at det ærede Medlem gjorde det; det vil være overmaade vanskeligt for det ærede Medlem at svare paa det ud fra de Synspunkter, det ærede Medlem forfægter.

Jeg kommer endelig til et Par Bemærkninger om de nordiske Forhandlinger. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har jo villet tillegne sig Faderskabet til Tanken om disse nordiske Forhandlinger, der skal finde Sted om det foreliggende Spørgsmaal. Jeg havde dog det Indtryk i Aften, at det ærede Medlem var ved at blive lidt betænkelig, eftersom det ærede Medlem har set, hvordan Barket arter sig. Nu har vi jo hørt Eksempler paa det gennem Udtalelser af Ordførere fra konservativ Side, og det er ganske forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen derefter trak sig noget tilbage. Det ærede Medlem Hr. Holstein — og jeg forstod: med Tilslutning af Hr. Christmas Møller — erklærede rent ud, at saadan Aftale førte ind i Ententen, førte ind i Forpligtelser. Det var en aaben Erkendelse. Men vil det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen tage denne Konsekvens af sin Tanke, af sit Forslag? Neppe. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen talte om Konsekvenserne deraf som værende fælles Neutralitetsregler, fælles Neutralitetsforanstaltninger. Nu beder jeg Dem lægge Mærke til dette: Fælles Neutralitetsforanstaltninger. Er det ikke Entente? Ja, jeg kan ikke rigtig tænke mig, hvilke Foranstaltninger det skulde være, uden at det er fuldgyldigt Udtryk for Entente, ja, vel snarere endog for fælles Militærpolitik, for Militæralliance. Det er det, saadanne Aftaler fører til, ganske naturligt. Det ærede Medlem Hr. Holstein ønskede det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen velkommen til Samarbejdet i denne nye Form for Skandinavisme. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen skal betænke sig vel. Man kunde utvivlsomt sige til ham med en lille Omskrivning af et gammelt Ord: Vend om, vend om, du Venstremand, du kommer i Selskab her, du ikke kan være tjent med.

Hvorledes stiller nu de nordiske Brødrefolk sig til den Tanke, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen saaledes har fremført? Hvis vi ser paa, hvorledes Forholdene stiller sig i Sverige, har vi jo i svenske Blade Udtalelser i Retning af, at man ikke ønsker saadanne Aftaler og ikke ser, at saadanne Aftaler er til nogen som helst Nytte, at

man tværtimod opfatter dem som farlige. Selv indenfor konservative Kredse i Sverige er man ved at dele sig paa Spørgsmaalet. Fra svensk konservativ Side har der utvivlsomt været fremme en Forestilling om, at man ved at gaa ind i saadanne Forhandlinger kunde opnaa Støtte til en stærkere Militærpolitik i Sverige, og det fremhæves stærkt, at et nedrustet Danmark gjorde Sverige vanskeligt stillet. Det var altsaa en Spekulation, der som den, der er rejst hernelde, tilsigtede at stive deres egne militære Ønsker af. Paa den anden Side er der utvivlsomt konservative Kredse i Sverige, som øjner Fare i en anden Retning og derfor ogsaa er ved at trække sig tilbage. De tænker sig den Mulighed, at saadanne Forhandlinger let kunde føre til, at man i videre Kredse i Sverige blev opmærksom paa, hvorledes Danmark omformer sit Militærvæsen, og at denne Opmærksomhed kunde nedfælde sig i et Ønske om, at man i Sverige vilde følge den af Danmark betraadte Vej.

Og gaar vi til Norge, da er det ganske klart, at man der tilsigter at gaa ind paa Nedrustningens Vej. Jeg har her Referatet af en Tale, som Statsminister Mowinckel for nogle Dage siden har holdt oppe i Bergen. I denne Tale kommer den norske Statsminister ind paa en Betragtning om den internationale Retsudvikling af ganske samme Art som den, jeg har fremhævet under Debatten her. Han peger paa, hvorledes Voldgiftstanken har vundet Raaderum, hvorledes man har vidtgaaende Voldgiftstraktater, han peger paa den øvrige internationale Retsudvikling og drager deraf den Slutning, at Landets Forsvar maa tage Farve efter disse internationale Resultater, at man maa bringe sit Forsvar i Overensstemmelse dermed. Forsvaret maa bringes ned. Med den højtærede Formands Tilalelse vil jeg gerne citere blot et Par Linier af, hvad han udtaler:

„Vi skal markere saa at si vor grænse slik, at enhver forstaar at den er markert paa international maate gjennem militært vakthold. Men dette vakthold bør indrettes og omlægges med denne opgave for øie.“

Det er Ord, der passer ganske paa det, her foreslaas. Han udvikler videre, hvordan man fra Regeringens Side praktisk er begyndt paa at føre disse Tanker ud i Livet. Han nævner, at man i 1927 deroppe vedtog at bygge en Jager til 6—7 Mill. Kr., men nu opgiver man det, og i Stedet for vil Regeringen deroppe nu bygge et hensigtsmæssigt Opsynsskib til et Par Millioner Kroner. Han peger paa, at det Materiel, man